

Yue en de Zonnesteen

**Yue woonde in een
rustig dorpje,
genesteld aan de
voet van een
kolossale,
besneeuwde berg.**

**Hij bracht zijn
dagen door met het
verkennen van
bekende paden, zich
nooit voorstellend
welk avontuur hem
te wachten stond.**

花木兰

乱世夷矣

**Op een ochtend
viel er een
schaduw over het
dorp, die de lucht
vulde met een
oude angst. De
dorpsoudste
kondigde aan dat
het Schaduwbeest
was ontwaakt en
de Zonnesteen
had gestolen.**

Dit legendarische
wezen had hun land
in een eeuwige
schemering gestort.
Alleen iemand met
een puur hart en
onwrikbare moed
kon het
terugvinden. Yue
wist diep van
binnen dat hij het
moest proberen.

**Yue pakte een
kleine tas met
gedroogd vlees en
een waterzak, zijn
hart bonzend van
een mix van angst
en opwinding. Hij
nam afscheid van
zijn bezorgde
moeder en vertrok
naar het
verraderlijke
bergpad.**

**De lucht werd
kouder met elke
stap, en de stilte
werd alleen
verbroken door het
gekraak van zijn
laarzen in de
sneeuw. Het pad
was vol gevaar:
smalle richels,
ijskoude winden en
verraderlijke
spleten.**

Hij stuitte op een
oud, vergeten
heiligdom, half
begraven in de
sneeuw. Binnenin
vond hij een kaart
gegraveerd op een
stenen tablet, die
een geheime
doorgang naar het
hol van het
Schaduwbeest
onthulde.

**Yue volgde de kaart
en ontdekte een
verborgen ingang
achter een bevroren
waterval. Hij stortte
zich in de duisternis,
het gedreun van het
water achter hem
weergalmend. De
doorgang was vochtig
en claustrofobisch,
gevuld met vreemde,
onrustbarende
schaduwen.**

**De doorgang kwam
uit in een
uitgestrekte grot,
waar het
Schaduwbeest
verbleef. Het wezen
was immens, zijn
ogen brandden van
kwaadaardige
energie, de gestolen
Zonnesteen in zijn
klauw geklemd.**

**Yue herinnerde
zich de woorden
van de oudste:
"Moed is niet de
afwezigheid van
angst, maar de
triomf erover."**

**Hij sloot zijn
ogen, haalde diep
adem en rende op
het beest af.**

**Met een wanhopige
sprong griste Yue
de Zonnesteen uit
de greep van het
beest. De grot
vulde zich met een
verblindend licht
terwijl het wezen
in doodsgangst
schreeuwde en zijn
vorm in schaduw
oploste.**

**Yue keerde terug
naar zijn dorp, de
Zonnesteen hoog
geheven. Toen hij
het terug op zijn
rechtmatige
plaats zette, werd
het land opnieuw
in gouden
zonlicht gehuld.**

Hij was niet
langer alleen
Yue, de jongen
uit het dorp; hij
was Yue, de held
die hen allemaal
redde.

